

———
Tulácká bratrstva, noclehu nestálý,
versty a versty a krajíček zkorálý...
Cikánské furgony hřmotící do dáli,
jako když k pramenům zpátky se vyvalí
řeky...

Ach, svátost rozbřesků, když ještě dřímá zem,
vítr, step s doutnavě stříbřitým přímrazkem,
kytary křik a sten —
o králi cikánském
příběh...

V propastné půlnoci větve jak baldachýn,
v půlnoci zrozený syn, jak noc černý syn,

syn, jak noc nahý syn —
a slavík s jásavým
hlasem....

Vám, děti volnosti, nevrátí ztracený
ráj naše pitky a lichotky bez ceny.
Vysoko k nebesům vyšlehly plameny,
u nohou pláče mi
hvězda...

Cikánská svatba

Bláto chlístá
zpod kopyt.
Před očima
šál jak štít.
I bez mladých
pijte, hrajte!
Vzhůru hřebci,
hřívy vlajte!
Otec s matkou
nedali nám svolení,
v širém poli
najdem lože svatební.

Bez vína zpití, bez chleba sytí —
cikánská svatba plání se řítí.
Plná číše,
prázdna číše,
tábor vpravo, tábor vlevo,
křik, kytara vzlyká,
měsíc hledí z výše.
Z knížete je cikán,
z cikána je kníže.
Pozor, pane, hořká pálí do jazyka!
Na cikánské svatbě cikánská je pitka.

Kožichů kupa,
šála na šále,
šlejfířská huba,
lesklé korále.

Ostruhy z ocele
cinkají vesele,
hedvábí pod rukou šustlo,
hluk zmlk,
jen někdo ze spaní zavyl jak vlk,
zachrápal, zabučel jako býk temně.
Cikánská svatba spí na hrudi země.

